

André András
METEOROLÓGIAI ELŐREJELZÉS

Héra Zoltán emlékére

Most még csak sunyító, hebegő december, csipás napok,
 ikra-tevésre tohonya égbolt, penészparázs,
 megváltó fagy és láng helyett moslékos szecska -
 most még csak jóslás ropogó tűzbokorról a Makk Ász muzsikjának,
 de lesz itt még orr-üregbe futtatott szigor,
 csendülő jégkút, vízszobor,
 lesz itt még olyan a tél; a gyöngytyúk is fölrikolt.

Ígérik, lesz hóval s röpülő ludakkal megtömött vidék,
 szűk résekből lobbantott szelekkel
 s gágogás kánonaival.
 Ha másként nem, hát ők -
 piros csőr-csipesszel tátikázva,
 sziszegve, hűtve forró nyelvüket.

Fábián László
MÁSİK MÚZSA

Kis magyar irodalom pletyka történet

❶

„az jó kurva'nyok” így rikoltja
 elismétli újra bólint
 gyarmati Balassa Bálint
 nem pogány török a gondja
 de a birtokrabló báty is

más mondja szörnyű állapot
 vad és erőszakos levante
 ki mind nappal mind éjjelente
 kereng az asszonyállatot
 a törvénynek is áll felette

egyben vitéz törökverő
 gáttalan méregkeverő
 fékezhetetlen rút beszédű

táncos költő aki a dalt
 bírja akár a viadalt
 noha mindenki beleszédül

❷

tudta a lelke halhatatlan
 de hát a beste *corpusa* -
 lázadozott a sok kusza
 gondolat benne fölkaavartan -

az mindegyre kívánkozik
 ama hírhedt asszonyi katlan
 amely a mohos has alatt van
 mélyibe le az átokig

a halmok közt kedvére jár
 pandelbergai vizitáló
 akit nem riaszt semmi vész

csak az mit *corpusa* idéz
 a holtában is egyre álló
 derék (Csokonai) Vitéz

3

ez a a kibaszott Deák már megint
itt ólálkodott erre lófrált
hogy bámulhassa Laurám szemit
elrejtőzött a fordulónál

és az a szem oda merült el
ahová nem volna sosem szabad
azzal a tolvajként hevülttel
kutakodik a szoknyája alatt

énrám meg itt maradt a nemzet
komor keserve sajó siratás
ha valaki esetleg nemzett

az a Deák volt senki más
én meg csak tartottam a gyertyát
lestem csupán mennyire vert át

4

mint kénköves mennykő szegény Arany
úgy búzlott ájuldozott Nagyszalonta
pedig tudjuk hogy nem szülték szalonba
és béketúrásra legjobb alany

egy Jób ha tetszik az Írásból
testét bár gyötri a szörnyű sipoly
ajkát káromlás sem pedig sikoly
nem hagyja el szenvedne bárhol

a vers a vers olykor idilli is
rezignált csönd szemérmes álom
öröklét innen a halálon

hinné az ember már-már szenilis
felejtí mindazt amit átélt
köszönet megpróbáltatásért

5

Vajda János a szakállába túrt
egy jó köpet kapóra jönne végre
abból még eddig nincsen félre téve
holott mindenből régtől agyafúrt

rendben minták sorakoznak a polcon
amiket rendre a test kiadott
üvegbe raktam egy-egy adagot
dátumozva lehessen tudni folyton

miből milyen mennyiség mikor
jött ki a matéria tiszta sor
ne álljanak itt miként cemde kurvák

pucér seggel az utcasarkon
utánam a teljességet hagyom
és fölharákkolt egy jókora turhát

6

lassan a konflis a nagyváradi
átér az elcsöndesült városon
szinte nem csattog puhán átoston
mert egy lebuiban tudja vár Ady

uraság nem is türelmetlenül
inkább ziláltan hányadékban
egyszerre fölnez látja még van
bora kiissza s gondolja beül

de hát a szék is marasztalja
meg ott van még az asztal alja
megannyi súlyos megpróbáltatás

látván hogy milyen csapda foglya
végül a kocsis ölbe fogja
eltakarítja nehogy lássa más